

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

De ondergeteekende belooft bij deze, eene Premie van HONDERD en VIJF GULDENS te zullen betalen aan dengenen, die aan de Justitie zal aanwijzen van den DADER der BRANDSTICHTING, in den nacht van den 6 op den 7 dezer maand gepleegd aan eenen Watermolen, toebehoorende aan Hoog Welgeborene Vrouwe Douairière VAN BYMA, en staande te Niekerk, dat dat gevolg, dat de Dader van die misdaad kan worden overtuigd.

GRONINGEN
De Officier van Justitie te Groningen:
S. GOCKINGA.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 6 Augustus.

Een treurig voorval had voor eenige dagen op een landgoed bij Düsseldorf plaats. Sedert eenige tijd had een marter groote verworveningen in de boerderijen aangerigt, zonder dat men dat verscheppend dier had kunnen vangen of kinderkijk ontdekt de knecht den marter in de schuur, en gaat dit aan zijn heer zeggen, die juist op het punt stond, om op reis naar een bruidegom te gaan en in het huwelijk te treden. Ofschoon het ruitje reeds voor de deur stond, gript hij dadelijk een geladen geweer en snelt naar de schuur. Het dier beter te treffen, klimt hij op een ladder. Bij het klimmen stoot hij met het geweer tegen de ladder; het schot gaat af en treft hem in het hoofd, zodat hij dood ter aarde stort.

HAMBURG den 9 Augustus.

Volgens berichten uit Stockholm, van den 2 dezer, bevond zich de Koning van Zweden toen zoo ernstig ongesteld, dat hij sedert acht dagen zijne kamer niet had kunnen verlaten.

Het Koningsberg, in Noorwegen, meldt men, dat nabij die plaats op den 27 Juli, des namiddags tuschen 5 en 6 uren, de buskruidmolen met al de daartoe behoorende gebouwen in de lucht is gesprongen. Vier arbeiders werden daarbij gewond en eenige zijn nog vermist. De ontploffing werd in de stad zoo sterk onderhouden, dat verscheidene gebouwen beschadigd werden. De schok was zelfs te Drammen gevoeld.

FRANKFORT den 9 Augustus.

Naarmen versprekt, is het Russisch Gouvernement bedacht op de trapswijze afschaffing der lijfgeestelijke, en zoude daarvan, onder de leiding eener commissie, die den generaal Kiselef aan het hoofd heeft, eene proeve op de domeinen der Kroon genomen worden. De uitvoering van een dergelijk plan zal vermoedelijk met veel tegenstand van de zijde des adels gepaard gaan en de meeste onzigtelijkheid verspreiden.

Volgens Zwitsersche bladen, zou de Oostenrijksche gezant mondeling aan den voorzitter van den Landdag verklaard hebben, dat zijn Gouvernement bedenken had, het grondgebied der Republiek onverwijd met troepen te doen betrekken, bijaldien niet schielijk en ten volle aan de eischen der naburige Regeringen, ten aanzien der uitgewekenen, wierd voldaan.

De nota van den Franschen gezant de Montebello was in de eerste dagen dezer maand nog onbeantwoord.

Men schrijft uit Chur in Zwitserland, van den 2 Augustus: Te Lugano werd een meisje, hetwelk reeds meermalen aan krampspijnen geleden had, door den geneesheer op eene gewetenloze manier als cholera-zieke zonder nader onderzoek opgegeven, en vervolgens, ondanks alle tegenstreving van den vader, nog levend begraven. Nauwelijks waren de eerste schoppen aarde op de kist gevallen, of de ongelukkige ontwaakte en klopte in haren ijazellen kerker. Men hoorde het en opende de kist. Zij richtte zich op en verlangde naar haren vader, doch door het verschrikkelijke van haren toestand en het gevaar overweldigd, sloot zij voor altijd de oogen.

Van den 10den. De heer Lawnsie alhier heeft in zijne werkplaats tot den 15 Augustus ter bezigtiging gesteld een groot basrelief van cararisch marmer, hetwelk bestemd is, om de voorzijde uit te maken van de graftombe, welke ter nagedachtenis aan den thesaurier des Konings der Nederlanden, den heer Reges, te 's Gravenhage zal worden opgericht.

De Bondsvergadering heeft in de laatste tijden menigvuldige zittingen gehouden, dikwerf tweemaal 's weeks. Van zeer goede hand verneemt men, dat de Luxemburgsche kwestie het onderwerp van de beraadslagingen dezer hoge vergadering uitmaakt, en dat men er vast op rekenen kan, dat het Duitsche Verbond dezelve op eene voor Duitschland waardige wijze zal ten einde brengen. De nog af te handelen gewichtige punten zullen waarschijnlijk in de eerste helft dezer maand worden beëindigd, en zal de vergadering daarna voor eenigen tijd met vacantis scheiden.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 10 Augustus.

Gisteren avond heeft het ministerie bij de Lords eene nieuwe nederlaag geleden. Lord Lyndhurst heeft namelijk, in de beraadslaging over de wet oopens het zegelrecht der dagbladen, een amendement voorgesteld tot wijziging der bepaling, dat de naam, woonplaats, enz. van elken eigenaar van een dagblad door de Regering zouden worden opgenomen. Dit was, volgens den lord, een inquisitoriale maatregel; sinds veertig jaren was de wet van kracht, welke alleen den naam des drukkers en uitgevers wilde opgegeven hebben. — Ondanks de krachtige tegenspraak van den eersten minister, is het amendement met 61 tegen 40 stemmen aangenomen. De ministeriële zijn hierover zeer ontevreden.

De ter aarde bestelling van den bankier N. M. Rothschildt heeft Maandag plaats gehad, nadat zijn tweede zoon, de heer Nathaniel Rothschildt, alhier was aangekomen. De lijfstaatsie bestond uit veertig ruitjes, in welke de vader en naaste vrienden der familie van den overledene gezeten waren, en uit een groot aantal andere, waarin de lord maire en een der sheriffs van Londen, verscheidene vreemde ambassadeurs en voornamelijk edellieden het lijk volgden, zoo dat de gehele trein eene plaats besloeg, die men nauwelijks in een kwartier kan doorloopen. Bovendien was het aantal geloofsgenooten van den gestorven, die hem de laatste pligten bewezen, zoo groot, dat de meeste winkels uit vrees voor schade aan de vensters, gesloten waren.

Verscheidene aanzienlijke ingezetenen van de wijk Southwark hebben het ontwerp gevormd, om een standbeeld te paard van den hertog van Wellington op te richten, hetwelk aan het einde van de Wellingtonstraat alhier zal worden geplaatst.

In eenen brief uit Madrid, van den 1 Augustus, leest men:

De generaal Saarsfeld, wien de Koningin in de afgelopen week een' koerier heeft gezonden, om hem te verzoeken van zich met het opperbevel des legers te belasten, heeft dit, zoo men zegt, op de drie volgende voorwaarden aangenomen; vooreerst: dat hij volmagt zoude hebben, om 62 stafofficieren, die slechts door hunnen dos dien naam waardig zijn, en alleen aan gunst hunne benoeming onder Cordes te danken hadden, te mogen ontslaan; ten tweede: dat hij zijnen eigen staf zal mogen kiezen, en ten derde: dat hij den veldtogt naar zijn eigen ontwerp zal mogen voeren, geheel onafhankelijk van de wenken uit Madrid. De Regering zou deze voorwaarden hebben aangenomen; want Saarsfeld is misschien de eenige oude krijgsoverste, aan wien het tegenwoordige bewind het bevel kan opdragen.

Geldgebrek wordt zoo hevig gevoeld als ooit. Twee dagen geleden heeft de rijkman der benoedigdheid voor de hospitalen, die nu zijn geheele vermogen van ongeveer 80,000 p. st. hiervoor reeds op het spel gezet heeft, zich naar het paleis van La Granja begeven, om persoonlijk de Koningin met zijnen knechtel toestand bekend te maken. Er bevonden zich in het land 5000 ongelukkige krijgslieden onder zijne zorg en hij zag zich, bij de wanbetaling, die hij ondervond, niet in de mogelijkheid, om hen van het noodige te voorzien. De

gevolgen van zijn beroep op H. M. zijn niet gebleken. Uit Vittoria heeft men brieven, die de zieken in het leger als in eenen hoogsterbarmelijken toestand voorstellen. Dagelijks stierven daarbij 2 of 300 man, louter uit gebrek aan verzorging, zoodat het leger als onmerkbaar versmelt.

» Vele lieden geven hunne bevreemding te kennen, dat de Carlisten niet zegenaren in den voorzeker hagchelijken staat van de zaak der Koningin; doch zij vergeten, dat de Carlisten zelve in een' zeer moeilijken toestand verkeerden, en dat het een grondbeginsel van de hoofden dezer partij is, nimmer te veel te wagen, uit vrees van alles te verliezen. Zoo als de omstandigheden nog gesteld zijn, kan de partij der Carlisten niet op de overeenstemming der bevolking van het grootste deel des koninkrijks rekenen; en de beide onder Genes, die alles verwoest en brandschat, wat haar voorkomt, heeft nog in geene van de belangrijke plaatsen, die zij heeft ontroffen, kunnen stand houden.

— Volgens eene courant van New-York, heeft op den 23 en 25 Mei te Omoa in centraal-Amerika eene aardbeving plaats gehad, veroorzaakt door de uitharding van eenen oostelijk gelegen vulkaan en vergezeld van een gedruisch als dat eener kanonnade, hetwelk achttien uren aanhield. Te Belize (in Honduras), hetwelk 200 mijlen van daar is verwijderd, werd dit geluid met salutschoten van het fort beantwoord, dewijl men geloofde, dat het afkomstig was van een naderend oorlogsschip.

Van den 10den. De bill tot het zegelrecht op de nieuwsbladen is, met de daarin gemaakte amendementen, gisteren avond bij de Lords doorgegaan en verzonden naar het Lagerhuis; maar die kamer heeft die bill geheel ter zijde gelegd, op grond dat de Lords, door de amendementen, die zij daaraan gebragt hadden, getreden waren in de regten van het Lagerhuis. Terstond hierop heeft de kanselier van den exchequer evenwel verlof bekomen tot het voordragen van eene andere bill, nagenoeg aan de ter zijde gelegde gelijk; deze nieuwe bill is nog dien eigen avond gelezen geworden, en zal dezen avond de tweede lezing ondergaan.

— Het bericht van den opstand van Cadix en zoo vele andere Spaansche steden heeft hier grooten indruk gemaakt.

FRANKRIJK.

PARIJS den 8 Augustus.

De maarschalk Clausel is gisteren avond vertrokken. Hij begeeft zich rechtstreeks naar Port Vendres, waar hij onmiddellijk naar Algiers zal onder zeil gaan. Het bericht der ontschepping van Turksche troepen nabij Tripoli, door Takir-pacha, heeft den maarschalk doen besluiten, zijn voornemen, om, alvorens naar Afrika weder te keeren, eenige dagen op zijn buitenverblijf te gaan doorbrengen, te laten varen. Zijne bedoeling was, om, zoodra hij te Algiers zou zijn aangekomen, den togt naar Constantine te beginnen. Ook heeft het Gouvernement naar Toulon en Port Vendres bevelen gezonden, om het vertrek der troepen, die het leger in Afrika zullen versterken, zoo veel mogelijk te bespoedigen.

De maarschalk is voornemens, tegen den 25 September met een aanzienlijk leger den Atlas over te trekken en denkt omstreeks het einde van October de expeditie te hebben volbragt. Tienduizend Arabische ruiters moeten bij het Fransche leger worden ingedeeld, om den togt naar Constantine mede te maken.

— De treurige bevestiging der gebeurtenissen van Malaga wordt ons door de dagbladen van Madrid, dd. 1 Augustus, aangebragt. De Espanol bevat de volgende verhaalen in eenen partikulieren brief van Malaga, dd. 26 Juli:

Verschoffelijke aanslagen hebben gisteren nacht het bloed doen stroomen; de beide gouverneurs, militaire en burgerlijke, zijn vermoord. Sedert eenigen tijd had de militaire gouverneur, bij eene dagorder, aan de knistropen en de nationale garde doen verbieden, na het bedevuur de trom te roeren; de gisteren avond afstrekende wachtpost der nationale garde heeft deze order in den wind geslagen; zij heeft zich met slaande trom op het plein vervoegd. De militaire gouverneur St. Just, ter plaatse aansnellende, verzocht in de gemagtigde bewoordingen eenen officier de tamboers te doen stilhouden. De officier wilde daaraan voldoen, maar de nationale gardes drongen op het tromroeren aan, en gingen zelfs, onder oproerige kreten, zoo verre van het hoofd des militairen gouverneurs te eischen. Deze begaf zich daarop binnen den wachtpost. Hij vond er geene hoegenaamde hulp of bescherming; hij werd er overladen met beschimpingen en te half tien doodgeslagen.

De wachtgebende officier, die, op gevaar van zijn eigen leven, dat van den militairen gouverneur had behooren te beschermen, heeft zich door zijne lachhartigheid bij alle brave lieden verachtelijk gemaakt. Op het oogenblik der beroering had de burgerlijke gouverneur, graaf Donadieu, zich naar het klooster der Barmhartigheid begeven, alwaar 800 man troepen, gekaserneerd lagen; aan de spits van dezen wilde hij zich stellen, om den militairen gouverneur ter hulp te snellen, maar de troepen, van hunnen pligt afvallig, weigerden uit te rukken; vervolgens verklaarden zij zich voor het volk, en trokken het klooster uit. De gouverneur, terstond de uniform van eenen granadier aangetogen hebbende, trachtte, dus vermoord, te ontvlugten. Een nationale garde bekende hem en brandde een gewerschot op hem los. De graaf stortte dooddelijk gewond op den grond neder. Heden avond hebben de troepen en de nationale gardes de constitutie van 1812 geproclameerd, en eene junta ingesteld.

De generaal Lopez Banoes, kapitein-generaal van het koninkrijk Granada, als het meest nabij deze gebeurtenissen geplaatst, is het eerst opgeroepen geworden, om zich te verklaren. Dit heeft hij gisteren gedaan in twee proclamatiën, aan de nationale garde en bewoners der gehele provincie gericht. In beide die proclamatiën biedt hij vergiffenis en vergetelheid, behalve aan de moordenaars, aan; maar verklaart ook, dat, indien niet binnen vier dagen tijds de aanbiedingen van vrede en verbroedering aangenomen worden, hij met kracht tegen de rebellen zal handelen. »Bedenkt,» zegt hij, »dat de natie sterker is dan eene stad, en dat de magt der wetten eenigzins onoverwinnelijk is.»

Beide proclamatiën zijn van Granada den 29 Juli gedagteekend.

In eenen Madridschen brief, van den 27 Juli, door den Messenger medegedeeld, komen de volgende bijzonderheden voor met betrekking tot den nieuwen of, om juist te spreken, op nieuw gekozenen opperbevelhebber, die de troepen der Koningin tegen Don Carlos moet aanvoeren:

» Don Pedro de Saarsfeld is de zoon van eenen Ierschen officier, die vroeger onder de Wallonsche gardes aangesteld was. Hij zelf diende in dat korps tot op den oorlog der onafhankelijkheid. Een onverschrokken krijgsman zijnde, en met meer bekwaamheid begaafd, dan de meesten onzer officieren bezitten, doorliep hij met roem de eerste trappen zijner militaire loopbaan. Hoe zeer in Spanje en uit eene Gallicische moeder geboren, heeft hij veel van het koele voorkomen der Engelschen en iets van de stroefheid, welke men in het karakter dier eilanders opmerkt. Hij heeft den naam van een' der beste, zoo niet den besten tacticus der Spaansche armee te wezen; ook werd hij door Ferdinand VII, tijdens de feesten, waardoor de uitroeping van Koningin Isabella als troonopvolgster gevolgd werd, belast met de ordening der twee legerkorpsen, die aan de hoofdstad het schouwspel van eenen grooten veldslag gaven. De Koning, die er zeer veel van hield het soldatenspel te spelen, was zoo buiten zich zelve van vreugd over de orde, welke bij dezen spiegel-oorlog geheerscht had, dat Saarsfeld oogenblikkelijk daarop het bevel ontving over de observatie-armee aan de grenzen van Portugal.

» Bij den dood van Ferdinand en toen de opstand uitbrak, kreeg Saarsfeld, die aan het hoofd van het eenigste leger stond, dat in Spanje aanwezig was, bevel, om naar de provinciën op marsch te gaan. In dien tijd heeft men hem wel eenige langzaamheid in het uitvoeren dier beweging verweten, welke inderdaad meer dan twee maanden duurde. Maar evenwel, hij nam Vittoria, hij nam Bilbao in en scheen den opstand bedwongen te hebben. Had hij misschien destijds meer werkzaamheid getoond, zoo zou de burgeroorlog niet in den toestand

zijn, waarin wij dien thans zien; maar ongelukkiglijk verduistert een te bejammeren en heden ten dage zeldzaam gebrek de goede hoedanigheden van dien generaal en verlamt zijne vermogens: tot op den middag is generaal *Saarsfield* steeds te paard, werkzaam, vol leven en kracht, niettegenstaande zijnen ongeduld (hij is 55 jaren), vast en onverbiddelijk, wanneer het een vergripen tegen de krijgstuclit betreft; maar tegen twee uren hebben de Xeres- en de Madera-wijnen hunne werking gedaan, en tot op den volgende dag is de armee zonder hoofd. Twee schildwachten staan aan zijne deur, en wetende, hoe streng de generaal op het naarkomen der wachtbevelen is, zijn zij voor alles, wat men hem zeggen kan, doof: onder geen voorwendsel, hoe ook genaamd, kan iemand tot den generaal *Saarsfield* doordringen.

» Er wordt verbaald, dat men, in de laatste tijden van zijn bevelhebberschap in Navarre, er op had uitgevonden, om een gat in zijne deur te maken, waardoor al de gewichtige dépêches, die aankomen mochten, gestoken werden, ten einde, zoo hij gedurende de lange uren, die tot den volgende ochtend verlopen moesten, tusschenbeiden eenig helder oogenblikje had, hij ten minste mogt kunnen weten, wat er omging en zich over de te gevene bevelen konde bedenken.

— Men verzekert, dat nu laatstelijk de Engelsche Regering bij de onze wederom aangedrongen heeft op het ontslag der gewezen ministers van Koning *Karel X*, die nog steeds op het kasteel van Ham gevangen zitten. Men wil, dat er ten antwoord gegeven is, dat de Koning en de ministers niets liever zouden wenschen, dan aan de gevangenen van Ham derzelver vrijheid terug te geven, maar dat men vreesde voor de uitwerking, welke zulk een maatregel op het publiek zoude hebben. Wat van dit berigt ook wezen moge, zoo is het zeker, dat er aan den heer *de Polignac* en deszelfs lotgenooten niet wel amnestie gegeven zoude kunnen worden, zonder dat zulk een maatregel ook tot de gevangenen der ultra-liberale partij werd uitgestrekt, en hiertoe schijnt men minder geneegen dan ooit; hoogstens schrijft men, tot eenige straf-verminderingen te willen komen.

— Uit Cordova (Spanje) schrijft men, van den 23 Juli:

» De diligence, welke herwaarts kwam, is in het gebergte van Sierra Morena door eene bende Carlisten, onder het geschreeuw van *leve Karel V*, aangehouden. Zij waren ten getale van 70, allen gewapend; in de diligence waren 9 personen, waarbij 4 vrouwen, en onder deze laatste de dochter van den generaal *Palaura*, die gelukkig niet bekend was. De chef der bende vroeg al hun geld af en tevens de passen, en ziende, dat een der reizigers de uniform der nationale garde van Cadix droeg, wilde hij dezen dadelijk doen doodschieten. Al de reizigers boden hem geld en goed aan, mits hij zulks niet deed. De chef vergenoegde zich dan ook de reizigers tot het hemd uit te kleeden. Hij had dit naauwelijks verricht, of hij werd door een ander detachement Carlisten te hulp geroepen, dat met de soldaten der Koningin handgemeen was.

Van den 9den. Gisteren hebben de heeren *von Werther* en *d'Appony* bij de raads-president eene bijeenkomst gehad, alwaar ook de heeren *de Frias*, *Alava* en *Aguirre Solarte* genoodigd waren. Er was over niets minder te handelen, dan de gezanten van Pruisen en Oostenrijk te doen begripen, hoeveel de orde er bij zoude winnen, in geval 60,000 Franschen Spanje binnen trokken.

— Men verzekert, dat de heer *Thiers* gisteren eenen koerier naar Londen heeft doen vertrekken. Zijne zending heeft ten doel, de toestemming van het Engelsche Gouvernement te verlangen tot een ontwerp van gezamenlijke interventie van wege de Mogendheden, die het viervoudig verbond ten voordeele van Spanje onderteekend hebben. Dit ontwerp, aan de gezanten der vreemde Mogendheden medegedeeld zijnde, heeft, naar men zegt, eene hevige tegenkanting ondervonden. De heer *Thiers* wil, alvorens hetzelfde ten uitvoer te brengen, van de medewerking des Engelschen kabinetts verzekerd zijn, hetgene hem tegen de kwaadwilligheid der Noordsche Hoven zoude vrijwaren. Reeds heeft hij, om lord *Palmerston* te behagen, den generaal *Bernelle* doen terug roepen, die zoo weinig inschikkelijkheid jegens den generaal *Evans* heeft aan den dag gelegd. Hij is vervangen door den kolonel *Conrad*, wien een twist met zijnen chef, den generaal *Bernelle*, genoodzaakt had de dienst der Koningin te verlaten.

— De dagbladen hebben het vertrek aangekondigd van den heer *d'Argout* naar de baden. Wij vernemen zoo even, dat onze minister van financiën, vergezeld van twee auditurs van den staatsraad, inderdaad vertrokken is naar Bayonne, om aldaar met den generaal *Harispe* te beraadslagen over het plan van interventie in Spanje. Men verzekert ons, dat de minister, na aldaar eene week vertoefd te hebben, naar Oleron zal vertrekken, en voorts zijne rigting naar Madrid nemen zal. Luidens de loopende geruchten, is de interventie nu eene geklonkene zaak. Twee maarschalken zullen benoemd worden tot het opperbevel der troepen, die aan deze expeditie deel nemen; men gaat zelfs zoo ver van te beweren, dat het leger uit 80,000 man zal bestaan.

— Het *Journal du Commerce* intusschen merkt het volgende aan: Eeniegelijk spreekt thans van de Spaansche zaken: de gevaren van de Koningin *Christina* nemen met elken dag toe, en haar toestand wordt inderdaad zeer bagchelijk. Zij is nu tusschen de constitutie van 1812 en de armee van don *Carlos* ingesloten. Wat zal men te Parijs doen? De heer *Thiers* blijft op de tusschenkomst aandringen, maar van hoogerhand is men er tegen, en de ambassadeurs verklaren, dat, zoodra er eene armee oprukt, men er ook eene zal laten aanrukken. De raads-president is dus in de grootste verlegenheid. Wij houden het er voor, dat men niets zal doen; dat onze troepen de Pyreneën niet zullen overgaan, en dat men hoogstens aan den generaal *Bernelle* eenige duizend man zal zenden, waarmee het vreemden-legioen noodzakelijk moet versterkt worden. Wij zeiden het meermalen en herhalen het: er zal geene gewapende tusschenkomst in Spanje plaats hebben; men zal althans wachten tot dat don *Carlos* zich met de constitutie van 1812 zal gemeten hebben, welke men niet denkt, dat het tegen hem zal kunnen uithouden; en als men dan tusschenbeiden treedt, zal het niet voor de constitutie van 1812 wezen. Die Spaansche zaak is van het begin af verkeerd behandeld geworden. Voor twee jaren zouden twee of drie regementen voldoende zijn geweest, om er een einde aan te maken; nu zou men eene armee noodig hebben, en bovendien het overige Europa trotseren moeten.

— Men schrijft van Bayonne, van den 4 dezer, het volgende:

Een koerier van het Engelsche gezantschap, die Madrid den 1sten verlaten heeft, kwam dezen avond alhier aan en brengt de tijding mede, dat den 2 dezer, terwijl hij Saragossa doorreed, die stad in eene hevige spanning verkeerde. In den loop van den dag had men er de constitutie van 1812 uitgeroepen, en den steen der constitutie op het groote plein geplaatst. De gansche stad was uitgelaten van vreugde; de huizen waren verlicht; evenwel bemerkte men niet de minste buitensporigheid. Men verzekerde, dat ettelijke bataljons van Logrono vertrokken waren, om zich bij de inwoners van Saragossa te voegen en hen behulpzaam te zijn. De junta's waren weder werkzaam.

Te gelijken tijde berigt men, dat te Cordova zonder groote tegenkanting de beweging had plaats gegrepen; er zou eene junta benoemd en eene deputatie naar het Gouvernement afgezonden zijn. De kapitein-generaal zoude zich aan het hoofd der troepen gesteld hebben en zelf zijnen nieuwen eed bij den steen der constitutie gezworen, en vele bevelvoerders zijn voorbeeld gevolgd hebben.

Men beweert eindelijk, dat men te Barcelona en Cadix den steen der constitutie zoude hebben opgericht. Volgens die berigten, zoude *Mina* tot dictator zijn benoemd.

Van al deze tijdingen kunnen wij, met uitzondering van die van Saragossa, de juistheid niet waarborgen.

— De tijdingen uit Spanje worden steeds meer van bedenkelijken aard. Naauwelijks zijn de beroeringen te Malaga gestuit of reeds is het Gouvernement der Koningin verplicht eenen slag van veel grooter gewigt af te weren. Niet slechts te Saragossa is de constitutie van 1812 uitgeroepen, maar ook de geheele provincie van Arragon heeft zich van het Gouvernement der Koningin onafhankelijk verklaard.

Van den 30den. Brieven van St. Sebastian, van den 4den, melden, dat de generaal *Cordova* bevel gegeven had, dat onmiddellijk over zee naar Santander zouden vertrekken al de Spaansche troepen, welke zich in eerstgenoemde stad bevinden. De Ayuntamiento en de militaire gezagvoerders hebben gezamenlijk geweigerd aan die lastgeving te gehoorzamen, hunne weigering van den eenen kant grondende op de gevaren, welke de stad, van verdedigingsmiddelen ontbloot, te duchten had, en van den anderen kant daarop, dat de generaal *Saarsfield*, thans met het opperbevel bekleed zijnde, alleen het regt had bevelen te geven.

— Het te Onate verschijnende officiële regeringsblad van Don *Carlos* bevat het volgende:

DÉPÊCHE van den generaal en chef van den Koning Onzen Heer, aan den opperleijder *Cordova*, opperhoofd der vijandige troepen.

Ik heb vernomen, dat gij onlangs bij eene circulaire aan de onder uwe bevelen staande hoofdofficieren bevolen hebt, den oogst van het land, hetwelk door mijne manschap bezet is, te verbranden en te verwoesten. Het is mij onbewust, of gij dien maatregel naar uwe willekeur of wel op last van uw Gouvernement genomen hebt. In het eerste geval zou de onteerende brandbrief u toebehooren, en in het tweede zoude iedereen u als het blinde werktuig beschouwen

eener partij, die behagen schept in den ondergang van den vreedzamen landman. Noch deze laatste, noch de bewoners der dorpen, welken de geboorte of een toeval de naastbij de grenzen gelegene punten tot verblijfplaats gegeven heeft, zijn schuldig aan dezen oorlog, om de slagtoffers te worden van maatregelen, die aan beschaaftde volkeren onbekend zijn. Brandstichting is een eerloos middel, en hij bedriegt zich, die meent daardoor een einde aan den oorlog te zullen maken.

Bij gevolg heb ik mijne bevelen gegeven aan de kommandanten-generaal der provinciën van Navarre, opdat, zoo de aanslag van Oteiza in den zin van uwe circulaire zich mogt herhalen, twintig krijgsgevangene opperhoofden en officieren, welke zich in onze depôts bevinden, aan de voorposten onmiddellijk gefusilleerd worden. Gij zult u niet verwonderen, dat ik bij dezen maatregel van wederwraak, mij door de ondervinding aangeraden, het bevel voeg aan mijne troepen, die op uwe achterhoeden ageren, om met nog meerdere strengheid voort te gaan. Gij weet, dat zulks voor mij even gemakkelijk is als de doortocht voor de expeditiekorpsen was, die op uwe flanken zijn voortgerukt.

Campo del honor, den 29 Juli 1836.

BRUNO DE VILLAREAL.

— Men meldt uit Madrid, d.d. 2 Augustus:

Er zal in het regeringsblad heden of morgen een artikel verschijnen, den stand aanduidende, dien het Gouvernement tegenover de insurrectie zal nemen. Daartoe zijn vijf hoofdmaatregelen genomen:

1°. Het in staat van beleg stellen van Malaga;

2°. Het oprigten eener militaire vierschaar, voor welke de belhamels van den opstand zullen te regt staan;

3°. Het schenken aan iederen Spanjaard van het regt, om allen, die aan den opstand hebben deel genomen, in hechtenis te nemen;

4°. Krijttschelding voor allen, die binnen vier dagen zich zullen hebben onderworpen, met uitzondering alleen van de moordenaars van *Donadio* en *St. Just*.

5°. Het benoemen van Antequera tot de hoofdstad der provincie Malaga.

Madrid heeft thans een zeer droevig aanzigt. Men vrees een oproer, waarvan de gevolgen vreeselijk zouden zijn. Eergisteren ware schier het Prado de schouwplaats van een hevig vechtrumoor geworden, hetwelk zich door de overige wijken zoude uitgebreid hebben, indien niet de wacht toegeschoten ware, om de wreevelmoedigen te bezadigen. Een man is slechts daarbij gedood. Dit is weinig, in vergelijking met de menigvuldige moorden, die aan de stads barrières plaats grijpen. Twee koeriers, met dépêches voor Malaga belast, zijn aan de poorten der stad doodgestoken; al die gruwelen, van welke de politie de daders niet kon ontdekken, worden nog door sommige lieden goedgekeurd. Wij moeten, zeggen dezen, ons zelven regt verschaffen. De straffeloosheid zal nog lang aanhouden; want het politiebestuur van Madrid is geheel gedemoraliseerd. Met elken avond neemt de vrees toe; de nacht verdubbelt den angst, en de het gevaar nog verre overdrijvende stads geruchten brengen niet weinig toe, om de gemoederen te verschrikken. Het Gouvernement, vertegenwoordigd door twee of drie ministers, wier werkdadige ijver allen lof verdient, en door den generaal *Quesada*, niet, om aan zoo vele onheilen een einde te maken, geen ander middel meer, dan het in staat van beleg stellen der stad Madrid.

Van den 11den. De correctionele regtbank van Parijs heeft uitspraak gedaan in de zaak der geheime buskruidmakerij: 4 der beschuldigten zijn tot twee jaren gevangenis, 3000 fr. boete en twee jaren politie-opzigt, de overigen tot straffen tusschen twee jaren gevangenis, 1000 fr. boete en twee jaren politie-opzigt, tot drie maanden gevangenis en 200 fr. boete verwezen. Drie der beschuldigten zijn vrijgesproken.

— Sedert eenigen tijd worden in de straten van Parijs lieden aangerand en van hun geld, horologie, enz. beroofd. Vele burgers zijn op die wijze gewond geworden, eenige zijn zelfs ten gevolge der mishandelingen bezweken. De oppositiebladen geven tot oorzaak daarvan op, dat de politie zich te veel met de politiek afgeeft en dus de veiligheid der burgers over het hoofd ziet.

— Ofschoon men Parijs als rustig afschildert, zoo blijkt aan die personeel aanvallen, dat onze hoofdstad van de misdadigers niet gezuiverd is. Dezer dagen is een jong advocaat, een bloedverwant van den heer *de Lamennais*, vermoord; een ander is in de straat *Regard* door 4 personen aangevallen en zoodanig gewond, dat men aan zijn herstel twijfelt; een bewoner van de straat *des Marmousets* is ontroofd en in zijn bloed badende gevonden; de heer *Neagle*, een Ier, sedert jaren in de straat *Panneau* no. 15 wonende, is eergisteren nacht door 2 personen aangevallen, die hem een dolksteek in den onderbuik hebben toegebracht; een ander persoon is gisteren avond in de straat *Crebillon* een messteek in het hoofd toegebracht.

— Ter beursde van heden waren op nieuw de bedroevendste geruchten nopens Spanje verspreid.

Men zeide, dat de Koningin van Spanje zelve de constitutie van 1812 had ingeroepen. *Isturitz* zoude aan eene verstandsverbijstering lijden, en zoude men derhalve zijnen opvolger benoemen, die intusschen bij het vertrek der brieven nog niet opgegeven werd. Te Madrid waren de teekenen eener opstanden zijnde revolutie van dien aard, dat men 15,000 man van het noorderleger naar die hoofdstad had moeten ontbieden, enz.

— Den 3 Augustus is een Christino-legerkorps naar Leon opgerukt. Den 2den was *Gomez* een dagmarsch van daar verwijderd. De door hem in Asturië en Gallicië achtergelatene benden zijn vernield geworden.

De generaal *Espartero* is den 3den te Oviedo binnengegogen; hij heeft des anderendaags zijne rigting naar Astorga genomen.

Den 3den was *Villareal* in de Amescoas.

BELGIE.

BRUSSEL den 12 Augustus.

De correctionele regtbank heeft uitspraak gedaan in de zaak van den boekverkooper *Le Jeune*, beschuldigd van eene loterij te hebben gehouden, daar hij, door middel van het lot, 15 premiën van 500 fr. aan de eerste inschrijvers op de *Encyclopédie Moderne* toekent. De regtbank heeft na lang beraad verklaard, dat de operatie, welke heeft plaats gehad, als eene loterij moest beschouwd worden en, volgens het strafwetboek, den heer *Le Jeune* veroordeeld tot eene boete van 100 fr., zonder verbeurdverklaring der verlotene goederen.

— Verscheidene honderden landbouwers, eigenaars en huurders van landerijen uit het distrikt van Mechelen, zijn werkzaam aan de opstelling van een verzoekschrift aan den minister van binnenlandsche zaken en de kamer van vertegenwoordigers, om den invoer van Hollandsch hooi te verbieden, waarmee sedert eenigen tijd de Belgische armee zoo overvloedig voorzien wordt. Er wordt bijna geen ander hooi gebruikt, vooral in de militaire magazijnen van Mechelen.

— Een der arbeiders in de mijnmerken van Defferdange is den 2 dezer door eene aardinstorting in eenen der onderaardsche mijngangen bedolven, en zes uren daarna levenloos er uit opgehaald geworden. Een ander is als door een wonderwerk tegen hetzelfde lot gevrijwaard gebleven, doordien, toen hij reeds ter halver lijve begraven was, een vervaarlijk groote aardklomp, die hem verpletteren moest, tegen eenen der wanden van de uitgraving, op ongeveer anderhalven voet boven hem, is blijven steken. Dezen laatstgemelden man wierp men nu touwen toe, welke hij zich om het lijf wond, en, zelf medewerkende, om de hem terug houdende aarde weg te ruimen, is hij, na twee uren arbeids, van eenen dood gered geworden, die ieder oogenblik voor hem onvermijdelijk scheen te zijn.

Van den 13den. Volgens het *Journal des Flandres*, zoude de heer *de Menvilaere* als minister van binnenlandsche zaken zijne demissie hebben genomen.

— Koning *Willem* is gisteren door de *Société-Générale* (Bank) voor de civiele regtbank te Brussel gedaagd. Hij is bij default veroordeeld tot remboursement van 17 millioenen guldens met de interesten.

— Gisteren heeft tusschen twee rijke Engelschen eene weddingschap van 100 p. st. plaats gehad. Een hunner zoude in 45 minuten te voet den omtrek der stad Brussel afloopen; hij is de poort der Allee-verte uitgegaan en heeft 42 minuten daarna het punt van uitgang weder bereikt, maar in eenen toestand, die voor zijn leven doet vreezen.

— De zucht tot duellieren, welke men allerwegen tracht tegen te gaan, schijnt zich tot alle klassen der maatschappij te willen uitstrekken. Heden morgen heeft ten gevolge van een krakeel, aan de Boverie een tweegevecht plaats gehad tusschen een steenbikker en een anderen persoon. Zij vochten met de pistool, en het eerste schot velde den steenbikker neer.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 11 Augustus.

Heden, in den vroegen morgen, is Z. K. H. de Prins van Oranje van hier naar het hoofdkwartier vertrokken.

— In deze residentie zijn aangekomen de prinses en de graaf *von Schoenburg*, uit Berlijn, de markies en de markiezin *van Londonderry*, benevens sir *Henry Sykes* en sir *Robert Esli*, uit Londen, en de ridder *de Brunet*, consul-generaal van Rusland, te Amsterdam.

— Laatstleden Zondag had de heer *van der Heggen Zijnen*, chirurgijn en vroedmeester alhier, de gelegenheid tot het bedrijven van eene zeer menschlievende daad, tot welker vermelding wij ons, als eene hulde aan zijne edele po-

gingen, die alleziens slaagden, gedrongen gevoelen. Nabij de Spookbrug rijden, vernam hij van eenige verzamelde menigte, dat in het water van den Singel aldaar een kind was gevallen, hetwelk in een' zinkenden toestand was. Hij draalde niet zich naar de plaats, alwaar dit geschied was, te hegeven, en wafelde geen oogenblik, om zich in het water te werpen. Hij was zoo gelukkig, niet slechts het kind te vatten en aan den wal te brengen, maar ook zijne pogingen, om hetzelfde door de kunst in het leven te behouden, met den besten uitslag te zien bekroonen. Wij vermeen, deze edele daad te eerder te moeten vermelden, dewijl de bedrjver daarvan reeds meermalen het geluk heeft gehad drenkelingen te redden, doch, door een gevoel van kieschheid geleid, alle be- tuiging van erkentelijkheid daarvoor steeds heeft weten te ontdruken; eene er- kentelijkheid, die ieder, welke edele gedragingen weet op prijs te stellen, hem niet zal onthouden.

Naar men verneemt, is dezer dagen van Regerings wege, ter uitlegging van litt. b van 's Konings besluit van den 5 Julij jongstleden, ten aanzien der onwettig bestaande godsdienstige vereenigingen, verklaard geworden, dat het bepaalde bij § 6 van gemeld besluit in een onafscheidelijk verband staat met de algemeene strekking en het doel der overige gedeelten daarvan, en daardoor al- zoo niet meer of niets anders kan worden verstaan of opgevat, dan dat, voor zoo verre de personen, op wier adres dat besluit is genomen, of sommige hun- ner aanhangers aanvankelijk verlangen mogten, hoven het getal van twintig, als bijzondere personen in eene stille afzondering, binnen 's huis, blootelijk tot hunne godsdienstoefening zamen te komen, daaraan alsdan daartoe de vergunning kan worden verleend, mits die zamenkomsten in geenerhande opzigt de kenmerken, het aanzien of den vorm hebben van de uitoefening van eene eeredienst, zoo als die bij de bestaande Kerkgenootschappen plaats vindt, onder het bestuur van personen van erkende kerkelijke hoedanigheid, in ambtsgewaad optreden- de, of dat daarin de bediening van Doop en Avondmaal, enz. kan geschieden, in één woord, dat het bepaalde bij § 6 van het bedoelde besluit niets meer behelst, dan de aanwijzing van eenen weg, langs welken die personen zich kunnen hoeden voor de toepassing der bepaling van art. 291 van het strafwetboek, en vrijheid kunnen verkrijgen, om aanvankelijk met meerderen tot onderlinge godsdienstige stichting te zamen te komen, zonder daarbij eenige openlijke kerk- of eere- dienst, of wat als zoodanig zou kunnen worden aangemerkt, uit te oefenen. Voorts behoort, volgens het verlangen der Regering, te worden toegezien, dat de huizen, waarin en de tijdstippen en uren, op welke het vergund zal wor- den, om als bijzondere personen tot stille godsdienstoefening te zamen te komen, geene aanleiding geven tot ongelegenheid of verstoring van de godsdienst der er- kende Kerkgenootschappen, alsmede dat de personen, voor welke de toestem- ming tot het houden dier stille godsdienstige oefening gevraagd wordt, zulks met de daad verlangen, voor welke alleen die toestemming dan ook uitsluitend geldig zijn zal, daar geene toelating van anderen bij die godsdienstoefening zal worden gedoogd; terwijl eindelijk zal behooren te worden gezorgd, dat, bij het verleenen der bedoelde vergunningen, aan de verzoekers duidelijk kenbaar wor- den de voorwaarden, op welke zij die vergunning bekomen, onder bijvoeging, dat, zoodra daartegen voorwaardelijk mogt worden gehandeld, of hunne bijeen- komsten aanleiding tot verstoring der goede orde en openbare rust mogten ge- ven, dusdanige vergunning zal worden ingetrokken; moettende, ten opzichte van de vergunningen, die bereids verleend mogten zijn, en waarbij niet uitdrukke- lijk is vermeld, dat zij uitsluitend zullen dienen tot hierboven vermelde ein- den, zulks alsnog aan de belanghebbenden worden te kennen gegeven.

Van den 32den. Brieven uit de haven van La Rochelle, van de laatste dagen van Julij, maken melding, dat aldaar en te St. Martin, eiland Ré, onderscheidene Nederlandsche schepen aan gezondheidsmaatregelen onderworpen zijn geworden, alsmede aan de zware onkosten, daaruit voortvloeiende. Men vleide zich, dat deze maatregelen van gestrengheid spoedig zouden worden opgeheven; doch achtte het inmiddels raadzaam, dat de gezagvoerders van schepen, welke uit eene Ne- derlandsche haven naar La Rochelle of het eiland Ré vertrekken, van een, door den Franschen consul gevisceerd, gezondheidspatent wierden voorzien, als ook van eene gele vlag, om die op te hijschen tot herkenningsteeken.

Men hield deze voorzorgen te meer noodig, omdat de straffen op het over- treden der gezondheidsmaatregelen in Frankrijk zeer streng zijn, naar aanleiding der wet van den 3 Maart 1822, welke extractwijze achter het algemeen regle- ment op de gezondheidsmaatregelen voor La Rochelle is afgedrukt.

Da Belgische bladen vermelden thans vrijeenstemming, dat de Fransche ge- neraal baron Evain, die sedert geruimen tijd aan het hoofd van het ministerie van oorlog in België heeft gestaan, en zich aldaar, verdiend of onverdiend, den baat van velen op den hals heeft gehaakt, thans als zoodanig is afgetreden, en door den kolonel der genie Willmar vervangen is, die tevens tot den rang van generaal-majoor zoude zijn verheven. Het besluit van Vorst Leopold daarom- trent, hetwelk reeds van den 1 Augustus zoude dagteekenen, is echter nog niet openbaar gemaakt.

AMSTERDAM den 14 Augustus.

Gisteren avond is eene ballastpont, gevoerd door Gerrit Rosendaal, wonende te Bussum, op stroom voor deze stad zeil willende maken en niet spoedig ge- noeg doordraagende, tegen de boegspriet van eene Zweedsche galjas vervallen, waarvan hij weder is vrijgekomen, doch is vervolgens tegen de raaf van eene Engelsche brik, die van de stad zeilde, opgetornd, waardoor de vrouw des schippers, die in het vooronder zat, door den mast zoodanig is gekneld, dat zij onderscheidene verwondingen bekomen heeft en dadelijk overleden is.

ARNHEM den 12 Augustus.

Naar men vernemt, heeft de algemeene Synode der Hervormde kerk in dit Koninkrijk, in hare laatste jaarlijksche bijeenkomst, in het begin der maand Julij j.l. gehouden, onder anderen, den tegenwoordigen toestand der Neder- landsche Hervormde kerk beschouwd, en gemeend, dat die toestand algemeene bepalingen noodzakelijk maakte ten aanzien van de handelwijze, die gevolgd be- hoorde te worden omtrent aanzoeken van dezulken, die, van de gevestigde Hervormde kerk zich willende afscheiden, roijement uit het lidmatenboek, of ook voor hunne kinderen uit het doopboek verlangen. Te dien einde is door de Synode, onder anderen, het navolgende bepaald:

Dat, daar het opzigt over de leden der gemeente aan den kerkeraad is opge- dragen, geene aanzoeken tot afscheiding, hoe ook genaamd, zullen mogen aan- genomen worden, ten zij dezelve behoorlijk gerigt zijn aan den kerkeraad, of aan den voorzitter des kerkeraads;

Dat om dezelfde reden de kerkelijke behandeling van gezegde aanzoeken niet door een' predikant, of door een ander lid des kerkeraads op eigen gezag, maar door den kerkeraad in eene wettige vergadering zal moeten plaats hebben en behoorlijk genoteerd worden;

Dat, daar de doop- en lidmatenboeken aantekening van daadzaken behelzen, die op geenerlei wijze ongedaan gemaakt kunnen worden, ook in geen geval het roijeren van iemands naam op dezelve zal kunnen worden toegestaan;

Dat, daar in art. 1 en 2 van het algemeen reglement voor het bestuur der Hervormde kerk in het Koninkrijk der Nederlanden bepaald wordt, wie gere- kend moeten worden tot het Hervormd kerkgenootschap te behooren, daarmede overeenkomstig, niemand, die tot eenige scheiding aanzoek doet, be- schouwd zal worden als werkelijk gescheiden van het Hervormde kerkgenoot- schap, ten zij aan den kerkeraad ten volle blijke, dat zoodanige persoon vrij- willig en duidelijk verklaard heeft, die afscheiding te begeeren; dat, in geval er zulk eene vrijwillige en duidelijke verklaring aanwezig mogt zijn, de kerke- raad, alvorens hem als eenen afgescheidene te beschouwen en aan te teeke- nen, zich ernstig berade, of er, en zoo ja, welke middelen te beproeven zijn, om den dwalenden te regt te brengen.

Dat de openbare afkondiging van de namen der afgescheidenen, noch van de afscheiding zelve, in geen geval zal mogen plaats hebben;

Dat aan de kerkelijke besturen overgelaten wordt, verder alle zulke meer bij- zondere maatregelen te nemen, als, behoudens bovengemelde bepalingen, en in derzelver geest, mogten kunnen strekken, om de afscheiding, zoo veel moge- lijk, te verhouden of te verhinderen, alsmede hen, die tot bevordering daarvan de hand leenen, kerkelijk te bestraffen.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Binnengekomen te Amsterdam, den 9 Aug.: J. T. Visser, Alida, van Havanna, - G. O. Sap, Hendrika, van Newcastle, - P. J. Muntendam, Katharina Josephina, van Ner- va, - G. R. Kolder, de Eendragt, van Dantzig, - P. W. Drent, de Vr. Catharina, van Hamburg, - den 10den: H. G. Sap, Jantina Annegina, van Sunderland, - O. J. Woldringh, Ida Aleida, A. H. Bekkering, Gesina, R. R. Hendriks, Dorothea, en den 11den: G. J. Munneke, Margaretha Hendrika, J. R. Brons, Alegonda, en H. B. de Jong, de goede Hoop, alle zes van Dantzig, - P. K. de Boer, Gesina, van Stet- tin, - G. G. Venema, Alberdina, van Elbing, - den 12den: O. Houwink, Anna Cat- tin, van Perna, - H. H. Duintjer, Catharina, van Koningsbergen. — Te Texel, den 10 Aug.: H. H. Kuiper, Anna Maria, van Sunderland, - R. Reinders, de Jonge Rose, van Petersburg, - E. H. de Groot, Catharina Angelina, van Riga, - T. J. Hazewinkel, de Onderneming, van Koningsbergen, - J. G. Klein, Elida, van Dram- men. — In het Vlie, den 7 Aug.: K. van Timmeren, de Vr. Alida, van Dantzig, - den 10den: H. J. Hazewinkel, Arendina Harmina, van Riga, - A. H. Bekkering, Gesina, en H. Kops, Reina, beide van Dantzig, - H. J. Zeven, de 2 Gebroeders, van Oudsoen, - nog 10 of 12 schepen, de namen onbekend, - den 11den: R. R. Legger, Iezelina, en A. Kiers, W. Kranenborg, beide van Dantzig, - K. Parel, V. Neeltje, van Stettin,

H. H. Potjer, Herstelling, en L. E. Tiktak, Eggertus, beide van Christiaansand, - H. H. Kok, Jan Frederik, van Holmstrand, - H. E. Bart, jonge Jan, van Osterruoor, - J. G. Vos, goede Welvaart, van Drobak, - den 12den: R. P. Duit, Vriendschap, van Dantzig. — Te Helvoetsluis, den 13 Aug.: B. J. Martens, Helena Christina, van Batavia, welke door Zr. Ms. stoomboot Curaçao is binnengesleept, - H. R. Grimminga, Jacobus, van Windau, - H. G. van Dam, Catharina, van Havre. — Te Terschelling, den 8 Aug.: J. C. van der Veer, Josina Wilhelmina, van Christinestad, - H. H. Sprik, de 2 Gebroeders, van Drammen. — Te Rouaan, den 31 Julij: M. L. de Boer, de Vr. Margaretha, van Stettin. — Te Hull, den 5 Aug.: K. H. Plukker, Martha Alida, van Harlingen, - den 6den: C. F. Christoffers, de Vr. Amkelina, van Rotterdam, - D. D. de Jonge, Wilhelmina Hendrika, van Alkmaar. — Te Sunderland, den 3 Aug.: L. S. Witkop, de Zeeuw, van Middelburg. — Te Hamburg, den 8 Aug.: H. Abrahams, de Vr. Barbara, van Dantzig. — Te Tonningen, den 4 Aug.: K. J. Pronk, Roelina, van Hamburg n. de Oostzee, - den 5den: H. T. Leuning, Hendrika, van Rotterdam n. Stettin, - H. R. Duit, Pieterdina, en I. J. Legger, beide van Stettin n. Rouaan, - H. P. Heeres, Anna Sophia, van Dantzig n. Holland, - J. R. Schnieder, Mercurius, van Memel n. Petersburg, - den 6den: E. E. Pot, Harmina Margaretha, van Dantzig n. Caën, - G. T. de Jonge, Siccolina Hooites, van Elbing n. Bremen, - H. R. Legger, Martha Catharina, van Rostok n. Engeland. — Te Rendsburg, den 5 Aug.: J. B. de Groot, Margaretha Elisabeth, van Stettin n. Rouaan, - H. C. Slof, de Vriendschap, van Stettin n. Groningen, - den 6den: J. K. Vlas, de Vr. Martha, van Stettin n. Dok- kum, - den 7den: H. J. Verlaar, Maria, en H. E. Boll, Hendrika, beide van Dantzig n. Amsterdam, - den 8ten: J. A. de Boer, Petronella, van Straalsund n. Amsterdam. — Te Dantzig, den 31 Julij: J. P. Visser, Neptunus, van Stettin, - O. G. Stuit, de Eendragt, en H. R. Veling, Catharina, beide van Rostok, - den 4 Aug.: W. Galtz, Tiessina, van Rouaan, - J. H. Haverbult, Petrus en Helena, van Groningen. — Te Stockholm, den 1 Aug.: H. G. Botje, Sara, van Havre. — Te Marseille, den 30 Julij: H. Pothoff, Elisabeth, van Rotterdam. — Te Koppenhage, den 1 Aug.: J. H. de Boer, Johanna Margaretha, van Amsterdam. — Te Travemunde, den 2 Aug.: W. J. Mulder, Susanna, van Bremen. — Te Memel, den 26 Julij: A. Klein, die gute Hoffnung, van Cherbourg, - B. F. Meeske, de Helper, van Hamburg.

Vetrokken van Tonningen, den 4 Augustus: N. Heeres, Alida, naar de Oostzee. — Van Dantzig, den 29 Julij: H. H. Nieboer, Margrietha, kapit. Gort, Hendrika, en den 30sten: J. E. Gust, Buitenwerf, alle drie naar Amsterdam. — Van Texel, den 13 Aug.: R. C. Jaski, 4 Gebroeders, naar Batavia. — Van Brielle, den 13 Augustus: W. Ar- kema, Mercur, naar Koningsb. — Van Royan, den 24 Julij: R. P. Dik, Agatha, en K. P. Haasoot, de Onderneming, beide naar Marcennes, - R. H. Nagel, Johanna Gebina, naar Oleron: dezelve waren reeds vroeger gezeild, doch toen terug gekomen. — Van Straalsund, den 29 Julij: J. A. Boer, Petronella, naar Holland. — Van Sandhamm, den 26 Julij: T. Wijnsrok, de goede Verwachting, naar Groningen, - den 29sten: D. G. Schuur, Agatha, naar Calais, - S. T. Kramer, de Jufvrouw Ynske, naar Dordrecht, - den 31sten: P. N. Huijzing, de Vriendschap, naar Frankrijk. — Uit het Vlie, den 10 Aug.: H. H. Veen, Gesina, op avontuur, - den 12den: D. Bies, de vr. Antje, naar Memel, - G. H. Boerhave, Arendina Maria, en B. J. de Groot, Neerlands Trouw, beide naar Dantzig, - J. Klaasen, Vriendschap, naar Memel, - H. D. de Groot, Arendina, en D. K. de Groot, Houthandel, beide naar Christiaansand, - K. D. de Groot, vr. Antje, naar Larwich, - L. P. de Vrede, vr. Jeltina, naar Drobak, - J. R. Oostra, Goede Hoop, en W. J. Mellema, Jonge Willem, beide op avontuur. — Van Maassluis, den 12 Augustus: B. J. Jonker, vr. Barbara, naar Stettin.

Kapit. B. J. Martens, voerende het schip Helena Christina, van Batavia naar Rotter- dam, rapporteert uit zee voor de Maas, van den 11 Augustus, dat hij den 3den, bij Start Point gezien heeft eene schooner kof met de nommerflag 22, van Sappemeer, zijnde die van kapit. J. H. Potjer, voerende het schip de jufvrouw Fresina, van Porto, en den 5den, tusschen Wight en Beachy-Head, de Amsterdamsche kof de vr. Alida, kapit. J. H. Jonker, van Porto naar Amsterdam.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 4 Aug. J. J. Greven, de Vrede (Pekel-a), van Dantzig n. Holland.
Den 6 Aug. J. J. Kortrijk, Stad Groningen (Groningen), van Koningsb. naar Rotterdam.
Den 7 Aug. Lammerts, Vrede en Vrijheid (Hindeloopen), van Nerva naar Amsterdam.
S. H. Siccam, Zeemans Hoop (Delfzijl), van Riga naar Delfzijl.
J. A. Lammerts, Vrede en Vrijheid (Amsterdam), van Narva naar Amsterdam.
P. Meints, Dierveldina (Sappemeer), van Petersburg naar Duinkerken.
K. K. Wijkmeijer, Geziens (Pekel-a), van Narva naar Dordrecht.
J. Daniels, 3 Gebroeders (Schiermonnikoog), van Pillau naar Drammen.
Den 9 Aug. P. T. Swiers, Vrouw Alida (Hoogezand), van Dantzig naar Rouaan.
H. W. Kiers, Willem (Pekel-a), van Narva naar Amsterdam.
G. B. Flik, de Onderneming (Monnikendam), van Marseille naar Rostock.
R. C. Hazewinkel, Magretha Cornelia (Veendam), v. Amst. n. Koningsbergen.
J. G. Boon, Jacoba Hazewinkel (Harlingen), van Harlingen naar de Oostzee.
S. T. Kramer, Juffer Ijnske (Hoogezand), van Stockholm naar Dordrecht.
J. H. van Wijk, Jankvrou Maria (Pekel-a), van Amsterdam naar Riga.
ELSENEUR den 9 Augustus 1836. De Wind Noord-Westelijk.

Het BESTUUR DER AKADEMIE MINERVA brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de AANDEELER in de door Z. M. den Koning ge- autoriseerde VERLOTING der SCHILDER- en KUNSTWERKEN uit de Ten- toonstelling te Rotterdam, a f 5 per Aandeel, verkrijgbaar zijn gesteld bij den Secretaris nagenoemd, en wel tot en met den 18 dezer; — wordende alle voorstanders der Beeldende Kunsten, namens de Commissie dier Tentoonstelling, uitgenoodigd, door Deelneming in die Verloting, het doel daarvan, de Aan- moediging der Kunsten, te helpen bevorderen.

GRONINGEN
den 11 Augustus 1836.

Het Bestuur voornoemd.
Namens hetzelfde:
Mr. A. MODDERMAN, Secret.

TOONEELBERIGT.

Op Woensdag, den 17 Augustus 1836: DIE ENTFÜHRUNG AUS DEM SERAIL, Groote Opera in 3 Bedrijven; Muzijk van MOZART. Hierna: RATAPLAN, DER KLEINE TAMBOUR, Vaudeville in 1 Bedrijf, van ANGELY.

SCHOUWBURG UTILE ET DULCE.

Op ZATURDAG, den 27 Augustus 1836, zal gegeven worden: HET BELEG DER STAD GRONINGEN, Geschiedkundig Tooneelspel, door A. HOETINK; gevolgd van BROUWER EN GRAASBEEK, Blijspel met Zang.

De Lijst van Intekening ligt voor bij den Bureaulist P. DE KO- NING, in de Oude Ebbingestraat, en zal Vrijdag, den 19 dezer, finaal geslo- ten zijn.

De Kaartjes voor de Heeren Geabonneerden zijn te bekomen tot en met Vrijdag, den 26 dezer, ten Huize als boven; zullende na dien tijd geene Kaartjes meer afgegeven worden, dan tegen den vollen Prijs.

GEBORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

* * GRONINGEN den 13 Augustus 1836. Heden verlost voorspoedig van eenen ZOON LUCIA VAN KREGTEN, Vrouw van

A. ROZEMA.

* * EPPENHUIZEN den 14 Augustus 1836. Mijne geliefde Echtgenoot T. HAITZEMA HEINS verlost heden morgen zeer voorspoedig van eene wel- geschapene DOCHTER.

J. BRAAK,
Pred.

Men gelieve deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* * Heden beviel van eenen ZOON M. A. VAN STAVEREN, Echtgenoot van K. J. SCHUNLAU, Genees-, Heel- en Froedmeester.

LOPPERUM den 14 Augustus 1836.

Stekkende deze tevens tot bijzondere kennisgeving.

* * Heden beviel van eenen welgeschapenen ZOON J. COOTSTRA, geliefde Echtgenoot van

WM. GERBERS.

GRONINGEN
den 14 Augustus 1836.

* * Getrouwd:

G. W. F. VAN VEEREN,
2de Luit. bij de 8ste Afd. Inf.,
en
R. T. VEEREN.

Huize BASSELT, onder Twello, den 12 Augustus 1836.

* * Getrouwd:

J. M. BUSCH ADRIANI,
Med. & Art. Obst. Doctor te ZUIDBROEK,
en

A. A. VAN HOUTEN.

LAANZIOT, onder Kralingen, nabij ROTTERDAM, den 12 Augustus 1836.

* * Heden middag trof mij de gevoeligste slag mijns levens, doordien het de allesbesturende Voorzienigheid behaagde, mijnen dierbaren Echtgenoot JAN HOMAN, na eene kortstondige, doch hevige ziekte, in den ouderdom van 34 jaren, van welke ik ruim 10 jaren met hem in den gelukkigsten echt mogt door- brengen, van mij, mijne 3 Kinderen, zijne geliefde Moeder, zijne hoogst beminde Aanverwanten, zijne zoo hoog gewaardeerde Gemeente, welke hij als Leeraar 10 jaren gediend had, uit dit leven weg te rukken.

Treurig staar ik met de mijnen op het stoffelijk overschot des dierbaren Over- ledenen; doch Hij, die met schijnbare ongevallen de beste bedoelingen heeft, hoop ik, zal mij en de mijnen Zijne handelingen doen eerbiedigen.

KOLDERVEEN (Prov. Drenthe) den 12 Augustus 1836.

GRIETJE KRUIZENGA,
Wedw. J. HOMAN.

